

SWITLO

Історія Мирослави Назарук: Вчителі з прикордонних шкіл України долають по 60 кілометрів, аби особисто зустрітися

Мирослава Назарук – вчителька англійської мови з 30-річним досвідом, працює в ліцеї у Волинській області. У лютому 2024 року Мирослава стала лідеркою професійної спільноти для 9 вчителів англійської мови своєї територіальної громади (Teacher Activity Group – TAG). За цей час учасники розбудували та зміцнили професійну спільноту, навчилися разом долати виклики та чути одне одного. Вчителі опанували техніки, як підтримати та допомогти адаптуватися дітям, які переживають травму війни, і побудувати гарні стосунки з учнями.

Попри складнощі й небезпеку, адже Волинська область межує з Білоруссю, офлайн-формат зустрічей учасники спільноти підтримали одноставно.

Про те, наскільки цінні та важливі такі живі зустрічі для сільських вчителів, свідчить і той факт, що іноді вони долають по 60 км, аби дістатися місця проведення. Учасники користуються автостопом, якщо не мають автівки чи громадський

“

Вчителі, особливо з сільської місцевості, дуже потребують спілкування. Не кожен має час і можливість спілкуватися в англійськомовних групах чи з носіями мови, адже після уроків в селі ще багато роботи по господарству. А оскільки зустрічі ми проводимо англійською та в робочий час, вони можуть і практикувати мову, і обговорювати різні теми, і ділитися досвідом. Вчителі хочуть, щоб їх почули та підтримали, тому на зустрічах ми вислуховуємо та шукаємо разом відповіді

МИРОСЛАВА НАЗАРУК

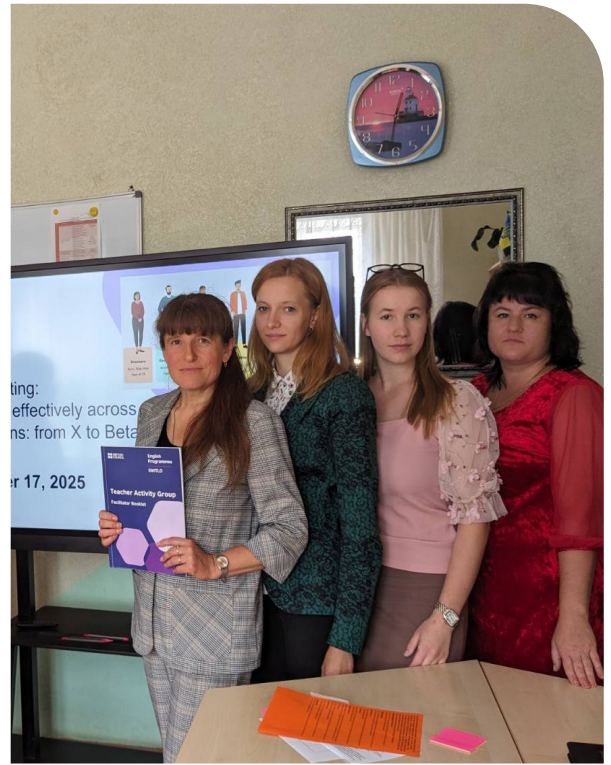
транспорт не приїжджає вчасно. *«Іноді я проводжу урок в ліцеї, потім маршруткою їду на зустріч спільноти, повертаюся і проводжу ще кілька уроків, – розповідає Мирослава. – Двічі ми проводили зустрічі без світла. Добре, що у всіх були заряджені ноутбуки, і я взяла багато роздаткових матеріалів. Це було непросто, але цікаво».*

Через масштабне вторгнення Росії в Україну, з появою великої кількості переміщених сімей і втрат близьких, тема травми для вчителів стала однією з найактуальніших. На прохання колег Мирослава приділила їй розбору 2 зустрічі, під час яких використала матеріали з першого заходу проєкту Skills and Well-being in Teacher Learning Opportunities (SWITLO), що відбувся в січні 2024 року в Кракові.

Тема цікава і з точки зору піклування про учнів, і з особистого погляду. Вчителі ділилися досвідом, розповідали про сім'ї переселенців та своїх учнів, намагалися зрозуміти, чому вони так поведуться.

Участь у проєкті SWITLO і проведення зустрічей спільноти допомогли Мирославі переосмислити власний досвід. *«Колись у мене був учень в 11 класі, батько якого пішов з родини. Хлопець тоді став дуже агресивним, казав, що ненавидить маму тощо. Тоді я знайшла до нього підхід, але зараз діяла б трішки інакше», – розповідає вчителька.*

З повномасштабним вторгненням у класі Мирослави з'явилося п'ятеро учнів з Маріуполя та Херсонщини. Вони розповідали про свої проблеми та переживання. Вона бачила, що діти травмовані. Знання та навички, отримані завдяки SWITLO, допомогли їй знайти з ними спільну мову. *«Наприклад, якщо у дитини був собака, якого вона не змогла врятувати, – це серйозна травма. Тому проходячи лексику такого уроку, треба цю тему обходити, обирати для відпрацювання щось уявне чи казкове, аби не ретравматизувати дитину. Раніше в таких випадках я діяла інтуїтивно, зараз у мене є готова, дієва інструкція».*

МИРОСЛАВА НАЗРУК З КОЛЕГАМИ

“

Ми разом доходили певних висновків, як можемо допомогти та підтримати. Зокрема, усвідомили, що коли дитина почувається так, що їй хочеться тікати, вона вчитися не буде. Після зустрічей вчителі у своїх класах почали використовувати набуті техніки та вже побачили результати. Вони зрозуміли, що кожен, хто приходить у клас, навіть сам вчитель, має певну реакцію на те, що відбувається, і її необхідно враховувати під час уроків. Також справжнім відкриттям стало, що спершу треба допомогти собі, а вже потім — іншим

МИРОСЛАВА НАЗРУК

Мирослава відмічає, що зустрічами зацікавилися викладачі інших дисциплін. Одного разу до зустрічі приєдналася спеціалістка, яка відповідає в школі за комп'ютери. І хоча активної участі вона не брала, їй дуже сподобалося. *«Інші викладачі розпитують про зустрічі, але поки не долучаються до спільноти. Їм цікаво, що ж там роблять англомовні, адже вони знають, що у нас завжди щось нове, – говорить Мирослава. – Когось із колег це мотивує вивчати мову. Приміром, деякі вчителі математики та інформатики в ліцеї часто спілкуються зі мною саме англійською».*

За словами лідерки спільноти, перевага зустрічей полягає не лише в розбудові спільноти та обміні досвідом. А й у тому, що лідер працює саме під свою спільноту. Він знає потреби та труднощі учасників, знає, на що вони здатні, і завдяки цьому створює комфортну дружню атмосферу для всіх.

«Вчителі звикли, що на методичних об'єднаннях потрібно щось показати, продемонструвати, всі нервують, переживають, що їх оцінюватимуть. Я одразу сказала, що немає правильних чи неправильних відповідей, всі відповіді приймаються. Ніхто не оцінюється і не засуджується, і це їм дуже сподобалось. За цей час ми стали як одна сім'я».

Порада

Будьте ближче до людей, старайтесь відчувати їхні потреби та намагайтесь допомогти. Будьте привітними, створюйте атмосферу, щоб учасники могли ділитися наболілим і слухали одне одного.

[Більше про програму за посиланням.](#)